

Interviu cu Marina Constantinoiu, redactor șef la Jurnalul Național
„Jurnalismul este mai degrabă sanitar decât om de cultură. Sanitar al societății. Primul ajutor, în caz de nevoie. Iar nevoie este permanent. Nevoia de informație, căci omul informat este puternic.” (Marina Constantinoiu)

Secretul profesiei de jurnalist:

„Totul stă în puterea unui virus - virusul presei!”

Cuvântul scris a fost și va rămâne o forță care poate schimba lumea, ceea ce conferă jurnalismului un statut clar, bine conturat în teatrul existențial al fiecărei națiuni. În acest context, condiția sine qua non pentru transmiterea informației și prezentarea fidelă a realității este propria informare și documentare a specialistului din presa scrisă. Acuratețea și rigurozitatea informației sunt extrem de importante, dar destul de dificil de realizat, mai ales în cazul politicii externe - ramură de top a genului gazetăresc. Jurnalismul - în general, cel de politică externă - în special are nevoie în permanență de documentare și informare corectă.

Un astfel de profesionist, fin analist de politică externă pentru care munca reprezintă o adevărată pasiune este și Marina Constantinoiu, redactor șef al unuia dintre cotidienele presei centrale din România: „Sunt pasionată de Orientul Mijlociu, în special de Israel, pe care l-am vizitat de nenumărate ori, dar am fost și în Iordania și Siria. Am vizitat multe țări din Europa, în jur de 20, și am ajuns de două ori în Statele Unite”. Muncește intens de mai bine de 10 ani la Jurnalul Național, mai întâi ca șef al departamentului de politică externă și apoi ca redactor șef, considerând că alegerea acestei profesii nu-i aparține, hotărârea în acest sens luând-o „viața însăși”.

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ

Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

Bucureșteancă 100%", Marina Constantinoiu este pasionată de tot ce înseamnă politică externă, înclinație evidentă manifestată încă din copilărie. Licențiată a Facultății de Jurnalism și Științele Comunicării a Universității din București (1994), în prezent predă studenților de aici două materii de specialitate. Ca o „Leoaică” ce este (născută la 13 august 1970), reușește să-și exercite obligațiile profesionale cu abilitate și dedicare, în pofida faptului că timpul alocat familiei nu este întotdeauna așa cum și-ar dori. Este căsătorită cu fostul său coleg de bancă din liceu, căruia ar vrea să-i poată aloca mai mult timp decât o face, pentru că, inevitabil, meseria de jurnalist înseamnă multă muncă, un program aleatoriu și implicare permanentă.

Dacă are abilitatea de a depăși greutatele inerente care apar în exercitarea acestei meserii atât de complexe este pentru că „puterea de a merge mai departe a venit natural”, fără a fi nevoie de o „rețetă specială” și asta pentru că „totul stă în puterea unui virus: virusul presei!”

***

Octavian D. CURPAȘ: Explicați-ne care este motorul acestei pasiuni, acestei neliniști pe care o aveți în frumosul scop ales pentru viață și dacă nu este prea mult pentru o femeie care trebuie să se achite și de alte obligații?

Marina CONSTANTINOIU: Sincer, n-a fost alegerea mea. Viața a vrut să fie așa. Am fost

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ

Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

---

pasionată de mică de tot ceea ce însemna presă, ascultam posturi de radio „imperialiste” deloc pe placul regimului comunist, cum ar fi Radio Europa Liberă, Vocea Americii și Deutsche Welle, dar și Radio France Internationale sau BBC. În aceeași măsură urmăream și Telejurnalul ceaușist, dintr-un masochism extrem, probabil. Eram fascinată de modurile în care putea fi măsluită realitatea.

Octavian D. CURPAȘ: Am rămas impresionat de munca intensă pe care o faceți la ziarul dumneavoastră. Poate ne spuneți din ce punct ați plecat? Poate și câteva cuvinte despre drumul parcurs, despre experiența pe care o aveți în cei 20 de ani de profesat jurnalismul?

Marina CONSTANTINOIU: Din ce punct am pornit la Jurnalul Național? Am venit aici acum 10 ani, la 15 iunie 2002, ca șef al departamentului de politică externă a ziarului. Veneam de la agenția de presă Mediafax, unde lucrasem patru ani și jumătate la politică externă. Eu am lucrat efectiv în presă încă din primul an de facultate, din primul semestru de școală. Am avut ocazia să colaborez la postul național de radio și nu am ratat-o. A fost o școală extraordinară și cred că așa a și rămas, de aceea o recomand oricărui tânăr jurnalist. Nu cred că regret nimic din toți acești ani. În ciuda faptului că recunosc din ce în ce mai puțin profesia în ceea ce se numește azi „presă” în România, eu nu îmi regret alegerea. Am ales cu inima.

Octavian D. CURPAȘ: Cred că sunteți o fire optimistă, aveți cu prisosință în suflet bucuria de a trăi și de a învinge dificultățile, de a nu abandona niciodată lupta cu animozitățile vieții, fiindcă bănuiesc că ați întâlnit și greutăți. Cum le-ați trecut? Care este secretul forței dvs.?

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ

Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

Marina CONSTANTINOIU: Hm, la prima vedere. De fapt, nu prea sunt o optimistă. Dar poate uneori e bine să fii ca mine. Să pui răul înainte, pentru a nu avea dezamăgiri șocante. Greutăți? Evident că am întâlnit. Am trăit, deci am întâlnit. Au fost momente de cumpănă uneori, au fost oameni care m-au dezamăgit, au fost subiecte care m-au răscolit. Puterea de a merge mai departe a venit natural, nu există o rețetă specială pentru asta, nu există niciun tonic secret care să poată fi administrat. De fapt, totul stă în puterea unui virus. Pe care îl ai sau nu. Virusul presei.

Octavian D. CURPAȘ: Credeți în libertatea de a exprima ceea ce gândești sau simți în adâncul ființei tale, fără să îți fie teamă?

Marina CONSTANTINOIU: Ați aștepta, poate, un răspuns-standard și simplu, „da”. Nu-l voi da. Pentru că nu cred că trăim vremurile potrivite pentru așa ceva. Nicăieri. Cred, mai degrabă, că trebuie să învățăm a fi mai diplomați decât oricând.

Octavian D. CURPAȘ: Vă rugăm să ne dați câteva date biografice, mai amănunțite și mai relevante, din existența și evoluția dvs. ca jurnalist, ca om de cultură.

Marina CONSTANTINOIU: Om de cultură este foarte mult spus. Jurnalistul este mai degrabă sanitar decât om de cultură. Sanitar al societății. Primul ajutor, în caz de nevoie. Iar nevoie este permanent. Nevoia de informație, căci omul informat este puternic. Parcursul meu ca jurnalist a fost lin. Aventura a început în copilărie, s-a concretizat în studiu, la facultate, apoi în munca

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ

Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

---

propriu-zisă, mai întâi ca reporter, care nu se sfia să oprească oameni pe stradă pentru a le pune întrebări, ulterior ca redactor la departamentul de politică externă, apoi ca șef. Șefia în presă poate părea atractivă celor din afara sistemului, dar unuia atins de virusul meseriei cu siguranță îi știrbește din plăcere. Presupune multă rutină, te lipește de scaun și îți fură tocmai contactul cu lumea pe care se presupune că ar trebui s-o cunoști cel mai bine.

Octavian D. CURPAȘ: România, țara în care trăiți și vă desfășurați activitatea, cum vi se pare astăzi față de „altădată”, de vremurile copilăriei dvs., de exemplu? Sunteți aproape de toate durerile românilor? Pentru ei vreți să fiți mesager în activitatea de jurnalist extern?

Marina CONSTANTINOIU: „Aproape de toate durerile românilor” e, din nou, mult spus. Parte dintre ele le trăiesc, că doar sunt aici. Jurnalul Național este ziarul care a reușit să resusciteze reportajul în presa scrisă din România și îl ține în viață, tocmai pentru ca jurnalistul să fie acolo unde îi este locul: lângă oameni.

Octavian D. CURPAȘ: Lucrul cel mai greu în viață este să-ți găsești locul. Locul în societate care să te mulțumească. Coincide acest loc cu interiorul sufletului dvs., cu nașterea pasiunii pentru jurnalism?

Marina CONSTANTINOIU: Da și nu. Eu mi-am găsit locul, dar între timp societatea nu mai este ceea ce visam. De multe ori apare în mine regretul că nu am schimbat locul.

Scris de Octavian D. CURPAȘ
Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

Octavian D. CURPAȘ: Vorbiți într-un interviu de necesitatea unei culturi vaste a jurnalistului și aceasta în multe direcții. Reușesc oare jurnaliștii să acopere toate domeniile cunoașterii? Câte vieți ne-ar trebui pentru a fi ceea ce visăm noi, toți jurnaliștii? Cum s-ar putea realiza acest lucru într-o viață? Credeți în acele posibile punți dintre oamenii de știință, artă, filosofie etc. și noi jurnaliștii, cu dorința de a veni unii spre alții?

Marina CONSTANTINOIU: Evident că jurnaliștii nu pot acoperi toate domeniile cunoașterii. Cine ar putea asta? Nimeni nu are o asemenea pretenție, dar în jurnalism lipsurile în materie de cultură generală sunt vizibile. Se taxează pe loc, într-o secundă. Pentru jurnaliști publicul nu găsește scuze. Nici măcar nu încearcă.

Octavian D. CURPAȘ: Și în final, ce reprezintă activitatea de jurnalist pentru dvs.?

Marina CONSTANTINOIU: Șapte zile din șapte, 14-16 ore din zi? Uneori 24 din 24, căci și nopțile sunt jurnalistice, în sensul că problemele nu te părăsesc, iar subiectele în desfășurare peste zi se continuă în minte, noaptea. Mai înseamnă și izolare într-o lume în care altora nu le place să trăiască, în care e multă adrenalină, dar care este extrem de egoistă, care acaparează.

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ
Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

Octavian D. CURPAȘ: Am înțeles că vorbiți fluent franceza și engleza, știți puțină germană și un pic de ebraică. Franceza este însă limba pe care știu că o stăpâniți foarte bine.

Marina CONSTANTINOIU: A fost prima dragoste. Am avut un profesor extraordinar, puțin neobișnuit, care nu mi-a adus manuale, care nu mi-a cerut să învăț teorie, care a făcut conversație cu mine, care nu știam o boabă de franceză. L-am urât aproape un an, căci nu îl înțelegeam când îmi vorbea, dar pe urmă l-am iubit. Francezei îi datorez și mare parte din parcursul meu profesional. Mi-a deschis multe uși, mi-a adus în viață mulți oameni interesanți.

Octavian D. CURPAȘ: Ați vizitat foarte multe țări în Europa, în jur de 20 la număr, ați vizitat și Israelul și ați afirmat că vă atrage această țară. Puteți să ne vorbiți despre toate aceste țări, în rezumat desigur, despre politica lor și care sunt aprecierile făcute de către dvs. după vizitarea lor și contactul cu anumite personalități? Puteți face o comparație, asupra politicii acestor țări?

Marina CONSTANTINOIU: Oooo... e un întreg interviu concentrat în această întrebare. Da, mă pasionează Israelul. Și Orientul Mijlociu, în general. Israelul este fascinant prin tot ceea ce reprezintă, prin fiecare piatră pe care scrie Istorie cu majuscule, este o țară minusculă care – profesional vorbind – dă de lucru presei din întreaga lume zilnic. Am văzut multe țări europene, pentru fiecare am câte o părere, pentru fiecare am câte un album foto imaginar, de fiecare îmi amintesc cu mai multă sau mai puțină plăcere, în funcție de ceea ce mi-a oferit. În Israel însă aș reveni oricând.

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ

Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

Octavian D. CURPAȘ: Ați putea să ne vorbiți despre țările mici din Uniunea Europeană care se află la vârful deciziilor importante pentru Uniune și cum explicați acest fapt?

Marina CONSTANTINOIU: Vi se pare? Pentru mine, dacă Germania nu e, nimic nu e.

Octavian D. CURPAȘ: Puteți face o comparație între PIB –ul Belgiei, de exemplu, și cel al României?

Marina CONSTANTINOIU: Îmi dați voie să nu fac o astfel de comparație? România este o țară cu probleme specifice, cam greu de comparat cu un stat occidental, cu democrații cu vechime, ba chiar destul de greu de comparat cu „suratele” ei foste comuniste.

Octavian D. CURPAȘ: Cum vedeți viitorul Belgiei, cele două entități existente vor putea conviețui în viitor? Care ar putea fi viitorul capitalei Bruxelles?

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ

Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

Marina CONSTANTINOIU: Uniunea Europeană ar trebui să fie casa noastră, a tuturor. Și discuțiile despre autonomii și secesiuni să devină glume. Nesărate.

Octavian D. CURPAȘ: Dacă înveți politica românească, lucrurile întotdeauna se complică, nu le mai dai de capăt și adesea te trezești că tot ce ai învățat nu mai e valabil, de azi pe mâine. Totuși, există țări cu politică mai stabilă. Care sunt ele și în ce constă stabilitatea lor?

Marina CONSTANTINOIU: Stabilitatea asta este destul de relativă. Dar acolo unde există, de exemplu în Germania sau Elveția, ea există doar pentru că legea este mai presus de toate. Fără respect pentru lege nu există nici democrație, nici stabilitate, nici progres.

Octavian D. CURPAȘ: Cum considerați că va evolua situația din Afganistan în perioada următoare și ce impact posibil va avea asupra participării României ca membru al Alianței Nord Atlantice? Cât de oportună este continuarea implicării României în acest teatru de război?

Marina CONSTANTINOIU: Prea târziu discutăm despre cât de oportună e sau nu e participarea României la aceste operațiuni. Situația din această țară este departe de a se clarifica.

Scris de Octavian D. CURPAȘ
Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06

Octavian D. CURPAȘ: Dată fiind actuala criză financiară din zona euro, cât de utilă va fi aderarea la moneda unică de către România? Poate România să corespundă standardelor necesare rămânerii în zona euro, date fiind cheltuielile supradimensionate din sectoarele finanțate din bugetul de stat în raport cu performanțele economice modeste ale economiei? În plus, în ce stadiu credeți că se va afla criza din zona euro la data când România și-a propus să adere la moneda unică europeană?

Marina CONSTANTINOIU: Nu cred că suntem pregătiți pentru o asemenea aventură prea curând. Și nu cred că Europa mai este pregătită să riște noi aderări, date fiind experiențele recente cu state din zona euro.

Octavian D. CURPAȘ: Cum se vede astăzi America de peste ocean, după dobândirea libertății, atât de mult dorită de noi, românii?

Marina CONSTANTINOIU: Bunicii și străbunicii noștri i-au așteptat pe americani să vină. I-au așteptat atât de mult, că au și murit așteptând. Acum au venit americanii. Mulți spun că au venit prea târziu, alții spun că au venit degeaba. Și câțiva spun că sunt aliații noștri strategici. E clar că este mai bine cu ei, decât fără ei. Dar pentru un tango de calitate e nevoie de doi. Care să-și dorească să rămână în echipă și să facă treabă bună. Timpul ne va arăta dacă suntem pregătiți pentru asta.

"Limba franceza mi-a deschis multe usi si mi-a adus in viata multi oameni interesanti"

Scris de Octavian D. CURPAȘ

Sâmbătă, 22 Septembrie 2012 10:06
